

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 82  
van **LORIN PARYS**  
datum: 7 november 2019

---

aan **WOUTER BEKE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

---

*Eenzaamheid - Aanpak*

Eenzaamheid is het negatieve gevoel dat zich kenmerkt door het gemis aan sociale relaties. Het is een fenomeen dat een aanpak vergt op alle niveaus en in alle beleidsdomeinen. Vorige legislatuur werd er in de commissie Welzijn heel wat aandacht gevestigd op de aanpak van eenzaamheid. Er werden hoorzittingen georganiseerd die uiteindelijk resulteerden in een voorstel van resolutie betreffende de aanpak van eenzaamheid in Vlaanderen. Deze werd op 20 maart 2019 met unanimitieit gestemd in het Vlaams Parlement.

Ook in het regeerakkoord krijgt eenzaamheid een plaats. Ik citeer: "We zetten de strijd tegen eenzaamheid als belangrijk punt op de beleidsagenda. We verhogen het bewustzijn rond eenzaamheid in de omgeving en we ontwikkelen en ondersteunen initiatieven om dit aan te pakken. We investeren in zorgzame buurten en ondersteunen lokale besturen hierin, o.a. door het delen van beste praktijken. We zorgen voor voldoende ontmoetingsplaatsen, ook digitale, en zetten in op de buurtgerichte benadering van de zorg. We promoten intergenerationele samenwerking en projecten in zorgsettings."

1. In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 30 van collega Annick Lambrecht van 1 augustus 2019 lees ik dat er middelen zijn toegewezen aan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG) om inspirerende praktijken te delen met lokale besturen.

Kan de minister hier wat meer toelichting bij geven? Hoe loopt dit momenteel en hoe wordt dit opgevolgd? Volgt de betreffende databank ook bovenlokale initiatieven op?

2. Is er een sensibiliseringscampagne opgezet aan het adres van de lokale besturen om bij het uitwerken van hun meerjarenplan 2021-2025 aandacht te hebben voor de aanpak van dit fenomeen? Zo ja, hoe is dit gebeurd?
3. Eenzaamheid is niet altijd even waarneembaar. Het is dan ook belangrijk om een gericht databeleid op te zetten zodat er eenduidige informatie over het fenomeen beschikbaar is en er zo tools kunnen ontwikkeld worden voor het opsporen van eenzaamheid.

Hoe ziet de minister een dergelijk databeleid? Door wie gaat hij dit laten uitwerken en welke timing zet hij hierop?

4. Is de minister reeds in overleg gegaan met de Federale Regering en de andere gemeenschapsinstellingen om het monitoren van eenzaamheid te incorporeren in de Belgische Gezondheidsenquête? Zo ja, hoe stonden de anderen hier tegenover en wat is er uiteindelijk geconcludeerd? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd?

5. Sociaal ondernemerschap is in deze materie zeker een meerwaarde. Het opzetten van een sociale-impactobligatie lijkt ter zake dan ook zinvol.

Overweegt de minister om in te gaan op het opstarten van een sociale-impactobligatie die vernieuwende initiatieven voor de aanpak van eenzaamheid bij verschillende doelgroepen stimuleert? Zo ja, hoe ziet hij dit? Wanneer wil hij dit realiseren?

**ANTWOORD**

op vraag nr. 82 van 7 november 2019

van **LORIN PARYS**

---

- 1-3. In mijn beleidsnota staat de aanpak van eenzaamheid bovenaan de agenda. Ik zal deze legislatuur inzetten op het verhogen van het bewustzijn rond eenzaamheid en op het ontwikkelen en ondersteunen van initiatieven om dit aan te pakken. Ik wil dit gecoördineerd en in dialoog met alle beleidsdomeinen doen om op die manier alle krachten te bundelen en een gelaagde en efficiënte aanpak te ontwikkelen en uit te rollen. In mijn beleidsnota wordt aangegeven dat we hier in 2020 concreet werk van gaan maken. We zullen alleszins sterk inzetten op buurtwerking en op vermaatschappelijking van de zorg. We maken daarbij de koppeling met het lokaal sociaal beleid en de regierol van lokale besturen. Hiervoor zal ik onder meer samenwerken met VVSG.
4. Tot op heden wordt het thema eenzaamheid in de vragenlijst niet expliciet bevraagd. Er zijn wel vragen opgenomen die de mentale gezondheid (in brede zin) nagaan. Op mijn vraag wat de mogelijkheden zijn om in de vragenlijst het thema meer uitdrukkelijk op te nemen, ontving ik volgende tegenindicaties:
- de beperkte duur van het interview: tot 4 personen in het huishouden moeten mondeling en schriftelijk bevraagd worden, en dit mag niet langer duren dan 1 avond. Hoe langer een enquête duurt, hoe onbetrouwbaarder en onvollediger ze wordt;
  - de verplichtingen vanuit Europa: de Europese commissie (Eurostat) heeft de lidstaten opgelegd om bepaalde indicatoren aan te leveren die via een enquête moeten bevraagd worden – Verordening (EG) nr. 1338/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende communautaire statistieken over de volksgezondheid en de gezondheid en veiligheid op het werk, artikel 9, § 1;
  - de tijdsseries: vragen die reeds gesteld zijn en nuttige beleidsinformatie opleverden worden opnieuw gesteld om de evolutie te monitoren;
  - de (internationale) vergelijkbaarheid: de nood aan wetenschappelijk en internationaal aanvaarde vragenlijsten zodat degelijk en vergelijkbaar onderzoek mogelijk is en België kan gesitueerd worden in een internationale context.
5. In mijn beleidsnota heb ik opgetekend dat we openstaan voor vernieuwende en duurzame oplossingen die ondernemingen bieden als antwoord op diverse vraagstukken die zich stellen in welzijn en zorg. Hieronder worden ook de sociale-impactobligaties begrepen. Om hier daadwerkelijk mee aan de slag te kunnen, neem ik eerst de tijd om de meerwaarde van deze investeringen op dit vlak te onderzoeken. Verder verwijs ik ook naar mijn antwoord op de eerste vragen. Voor we overgaan tot investeringen dienen we tot een gecoördineerde aanpak te komen.